

[Kirkeministeren.]

§ 7 er ikke Udtryk for noget Ønske hverken fra min eller fra Ministeriets Side, tværtimod, men vi havde jo Fortilfælde i Vaalse-Loven af 1917. Den galdt ganske vist kun eet Tilfælde og var en Nødforanstaltning. Men det skulde som sagt glæde mig meget, om vi kunde finde en brugelig Udvej med Hensyn til § 7.

Det ærede Medlem Hr. Erik Appelle mente ikke, at der vilde blive Tale om Stiftsbaandsløsning i større Omfang, kun i ganske enkelte Undtagelsestilfælde. Det tror jeg det ærede Medlem har Ret i. Heller ikke jeg tror, at denne Lov faar de katastrofale Følger, som man i visse Kredse taler om. Jeg tror ligesom det ærede Medlem, at der hos Menighederne vil gøre sig en vis sund Konservatisme gældende i den Forstand, at man saa vidt muligt ønsker at blive i det Stiftsfællesskab, som man nu engang tilhører.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg, hvis smukke Modtagelse af Lovforslaget jeg takker for, rejste det Spørgsmaal, om ikke Sagen kunde have været klareret med en kongelig Anordning. Man har drøftet dette, og det var oprindelig Tanken at anvende denne Form. Men da man arbejdede med Sagen, dukkede der efterhaanden saa mange Problemer op, at man i Ministeriet fandt, at det vilde sprænge Rammerne for en kongelig Anordning. Man fandt det rigtigst at naa Resultaterne inden for Lovens Rammer. Man mente ogsaa, at det vilde være mest loyalt over for Lovgivningsmagten at gaa til den igen. Der er adskillige af Biskopperne, som har ytret Betænkelighed over for en kongelig Anordning og har ment, at man endogsaa kunde drage en saadan kongelig Anordnings Lovmedholdelighed i Tvivl, naar den skulde omfatte saa meget, som Tilfældet her blev. Derfor har man valgt at gaa den Vej, som her foreslaas.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg mente ikke, at Biskopperne havde haft Lejlighed til at se dette Lovforslag. Jeg maa hertil sige, at det har Biskopperne — ikke de sidste Rettelser, som imidlertid er ret uvæsentlige; men det allervæsentligste i det foreliggende Forslag har Biskopperne set og haft Lejlighed til at gøre deres Bemærkninger om. Man efterlyser Biskoppernes Udtalelser i Sagen. Det er muligt, vi fra Ministeriets Side allerede ved Lovforslagets Fremsættelse skulde have optrykt Biskoppernes Erklæringer, men det er klart, at det Materiale, Udvalget ønsker, maa Ministeriet fremskaffe.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg talte videre om Bispevalgloven, der efter det

ærede Medlems Mening var behæftet med meget betydelige Mangler. Han rejste Spørgsmaalet, om ikke Emnet burde tages op til grundig Overvejelse. Jeg skal love det ærede Medlem, at jeg skal overveje det Spørgsmaal, som her er rejst.

Der er, det indrømmer jeg, et meget kedeligt Spørgsmaal med Hensyn til de Tilfælde, hvor Stiftsbaandsløsning maatte ramme en Menighed, der har en Provst eller endog en Stiftsprovst til Præst. Herom kan vi tale nærmere i Udvalget.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det ikke er Meningen, at man i Huj og Hast skal gennemføre Forslaget, men jeg forstod paa det ærede Medlem og andre ærede Ordførere, at man gerne saa, at Forslaget blev gennemført ret hurtigt. Selv om man ikke vil gennemføre det i Huj og Hast, tror jeg alligevel, det vil være muligt at gennemføre det ret hurtigt. Det vilde glæde mig meget, om Sagen fik en hurtig Gang gennem begge Rigsdagens Ting.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mente, man skulde hugge Knuden over bare ved at foreholde Biskopperne deres Pligt til, naar Loven derom nu engang er vedtaget, at indvie Kvinder, og rejste det Spørgsmaal: Hvis man nu ikke længere vil kunne finde en Biskop, der er villig? Ja, saa løser denne Lovgivning ikke Problemet. Jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at Muligheden er tænkelig, og den vilde stille os over for et vanskeligt Problem. Skulde det gaa allerværst, maatte man maaske falde tilbage paa Christian den Femtes Danske Lov, der paalægger Biskopperne at meddele Kollats. Det er en Udvej, som vi i hvert Fald foreløbig ikke ønsker at forsøge.

Endelig rejste det ærede Medlem Hr. Evald Christensen Spørgsmaalet om Frk. Ruth Vermehren. Maa jeg herom sige, at denne Sag kunde ikke blive indbygget i Lovforslaget, fordi der indtil de allersidste Dage har været ført Forhandlinger derom. Nu er Spørgsmaalet imidlertid netop i de allersidste Dage blevet stærkt aktuelt. Der er til Kirkeministeriet indkommet et Andragende fra Direktoratet for Fængselsvæsenet om at ville foranledige, at Frk. Vermehren bliver ordineret. Dette Andragende blev som sædvanlig i slige Tilfælde sendt til Erklæring hos Biskoppen over Københavns Stift, som er den Biskop, hvem det tilkommer at foretage Ordination af Frk. Vermehren, der er ansat i præstelig Virksomhed i Fængselsvæsenets Tjeneste i Horserød Lejren, der jo ligger i Københavns Stift. Først for et Par Dage siden foreligger Biskoppens Svar, som gaar ud paa, at han af principielle kirkelige